

Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України щодо особливостей досудового розслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із зникненням осіб безвісти за особливих обставин під час дії воєнного стану

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести до Кримінального процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 9–13, ст. 88) такі зміни:

1. Пункт 9 частини першої статті 3 викласти в такій редакції:

«9) керівник органу прокуратури — Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки), керівник обласної прокуратури, керівник окружної прокуратури та іх перші заступники і заступники, які діють у межах своїх повноважень».

2. У статті 36:

1) пункт 2 частини другої викласти в такій редакції:

«2) мати повний доступ до матеріалів, документів та інших відомостей, що стосуються досудового розслідування».

Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки) для здійснення своїх повноважень має право надавати письмову вказівку керівнику органу досудового розслідування, яка є обов'язкова для виконання, щодо надання йому матеріалів досудового розслідування із встановленням строку та способу її виконання.

Після отримання доступу до матеріалів досудового розслідування Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки) має право доручити іншому прокурору здійснити перевірку додержання законів під час проведення досудового розслідування»;

2) абзац третій частини четвертої виключити;

3) абзаці другий і третій частини п'ятої викласти в такій редакції:

«Право доручати у разі неефективного досудового розслідування або за наявності об'єктивних обставин, що унеможлилють функціонування відповідного органу досудового розслідування чи здійснення ним досудового розслідування в умовах воєнного стану, іншому органу досудового розслідування здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Бюро економічної безпеки України, а також доручати Бюро економічної безпеки України розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності інших органів досудового розслідування, має Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки)».

Право доручати у разі неефективного досудового розслідування або за наявності об'єктивних обставин, що унеможлилють функціонування відповідного органу досудового розслідування чи здійснення ним досудового розслідування в умовах воєнного стану, іншому органу досудового розслідування здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, а також доручати Національному антикорупційному бюро України розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності інших органів досудового розслідування, має Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки)».

3. У статті 37:

1) частину першу доповнити новим абзацом такого змісту:

«Перший заступник Генерального прокурора, заступник Генерального прокурора — керівник Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, заступники Генерального прокурора можуть визначатися прокурорами, які здійснюють повноваження прокурора у конкретному провадженні, виключно рішенням Генерального прокурора (особи, яка виконує його обов'язки)»;

2) доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. У випадках, передбачених частинами другою і третьою цієї статті, повноваження прокурора, покладені на першого заступника Генерального прокурора, заступника Генерального прокурора — керівника Спеціалізованої антикорупційної прокуратури, заступників Генерального прокурора, можуть бути покладені на іншого прокурора органів прокуратури виключно рішенням Генерального прокурора (особи, яка виконує його обов'язки)».

4. Частину третю статті 39 викласти в такій редакції:

«3. Керівник органу досудового розслідування зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які даються у письмовій формі. Невиконання керівником органу досудового розслідування законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність, а також є підставою для прийняття рішення, визначеного частиною п'ятою статті 36 цього Кодексу».

5. Частину четверту статті 40 викласти в такій редакції:

«4. Слідчий зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються у письмовій формі. Невиконання слідчим законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність та є підставою для відсторонення слідчого від проведення досудового розслідування».

6. Частину третю статті 40¹ викласти в такій редакції:

«3. Дізнавач зобов'язаний виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються в письмовій формі. Невиконання дізнавачем законних вказівок та доручень прокурора, наданих у порядку, передбаченому цим Кодексом, тягне за собою передбачену законом відповідальність та є підставою для відсторонення дізнавача від проведення дізнатання».

7. Частину першу статті 41 викласти в такій редакції:

«1. Оперативні підрозділи органів Національної поліції, органів безпеки, Національного антикорупційного бюро України, органів Державного бюро розслідувань, органів Бюро економічної безпеки України, органів Державної прикордонної служби України, органів, установ виконання покарань та слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України здійснюють слідчі (розшукові) дії та негласні слідчі (розшукові) дії в кримінальному провадженні за письмовим дорученням слідчого, дізнавача, прокурора, а підрозділ детективів, оперативно-технічний підрозділ та підрозділ внутрішнього контролю Національного антикорупційного бюро України — за письмовим дорученням детектива, прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури або прокурора, який здійснює повноваження прокурора у відповідному кримінальному провадженні».

8. У статті 216:

1) пункт 3 частини п'ятої викласти в такій редакції:

«3) кримінальне правопорушення, передбачене статтею 369, частиною першою статті 369² Кримінального кодексу України, вчинено щодо службової особи, визначеній у частині четвертій статті 18 Кримінального кодексу України або у пункті 1 цієї частини.

Генеральний прокурор (особа, яка виконує його обов'язки) своєю постановою може віднести криміналь-

